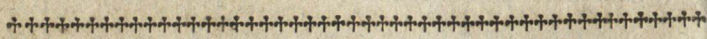

Благочестїви размышленїа.

Марїа каквото чи ѿ гәрмилъ поражѣнна, треперала тогасъ, когато йрх̀ангелатъ казалъ на неѧ, чи ще да бѣди тѣѧ мѧтерь Божїѧ: ала катò сѧ испòлнила сѧ вѣра, иъзвѣкала: азъ самъ равѧ Господна, когато иъ говорилъ йрх̀ангелатъ чи ѣ наишла тѣѧ благодѧть предъ Бòга. Ш! а-кò вѣше рѣкалъ йнгалатъ на мене, дѣто сѧ боѧ ѿ грѣховѣ: вѣрвай Божїѧта благодѧть ѣ сасъ тебе, колто щѣхъ да самъ щастливъ.

І С Т О Р І Я Г.

Заради посѣщенїето (навѣжданїето) Марїино.

ѿ дв̀ка гл. а.

д̀ка
гл. а.
с. а.в.
с. м.
с. а.в.
с. е.

Пòслѣ поздравленїето йнгалово ѿшла дѣва Марїа въ гòрната въ градѧтъ йс-довъ. Тамъ намыслила бѣла тѣѧ да навѣди роднината си своѧ вѧисавѣта. Защо тѣѧ бѣла чѣла ѿ йнгалатъ, чи шестъ мѣсацы сѧ бѣли испòняли, ѿ какъ тѣѧ зачала въ чрево̀то си своѣ. И вѧисавѣта бѣла жена на є̀дногò свѧ-щен-

щен-